

Pesti utca

Francia lecke a villamoson – Képek és arcélek

Avillamos elindul a villanegyedből. A novemberi reggel opálos ködpárája ráfekszik az emberek tüdejére, gégejére. Csöndben, összegubbaszkodba ül ki-ki a helyére.

Egyik ablakfülkében csinos, fiús képű, nyúlánk, tizenhárom esztendő s süldőleány foglal helyet. Iskolába igyekszik. Szemközt vele nevelőnője. A kislány kinyitja iskolatáskáját, kivész egy könyvet, föllapozza, s huncut fintorral a nevelő kezébe nyomja. Majd bátran, hangosan, kiabálva elkezd fújni az aznapi francia leckét:

– Je suis, tu es, il est. Interrogatif. Suis-je? – s így tovább, egész úton, amíg az iskoláig nem ér.

A villamos minden utasa észrevétlenül résztvesz ebben a francia leckében. Az arcokra kiül a szurkoló, sугásra kész, sunyi diákmosoly.

– Tudom, tudom – lelkesedik a kislány boldogan.

– Tudja, tudja – mondogatják magukban az utasok. – Nem kap szekundát.

A nap bágyadt sugarai beszüremkednek az ablaküvegen.

•

Vasárnapi alkonyat a Krisztinavárosban. A járdán körbefogózó sváblányok, legények énekelnek. Falubeli templomteret varázsolnak maguk számára a pesti aszfalton. Egyszerre két rendőr közeledik feljűk, egyik megfogja két lánynak, a másik két legénynek a vállát. A többiek szétrebbenek. Egy pillanat alatt üres a járda. Csak a négy fogoly pillog ijedten. Egyik lánynak sírásra görbül a szája.

Mit vétettek?

Csoportosultak. És most álló, föl a Várba, a kapitányságra. Egymás kezét fogják, úgy ballagnak. Mögöttük a két rendőr. Amerre elhaladnak, mindeütt siktva menekülnek a lányok, legények. Olyan ez, mint mikor a baromfiudvar fölött héja kering.

•

A novemberi szél végigrohan az utcákon. Egybetereli a lehullott faleveleket. Az aransárga, csörgő avar táncol, kereng az aszfalton.

Két fiúcska – mindössze négy-ötévesek – megáll, nézi, mosolyog, mulat ezen. Micsoda jó játék. Milyen multság ez. A kínai gyerekek kövekkel játszadoznak. A mieink falevelekkel.

•

Közlekedési rendőr a járdaszélen igazgatja a forgalmat. Dél van. A gyerekek most jöttek ki az iskolából. Egyik kisfiú odasompolyog a rendőr mellé. Megáll mellette. Ott marad. Közlekedési rendőrnek álmodja magát. Figyel, igaztódik, igazgat. A rendőr mosolyog. Hagyja. Az angol gyerekek legjobb barátja már régen Bobby, a rendőr. A mieink most kezdenek összebarátkozni.

-y.

1931. november 21., szombat, 4. old.

Pesti utca

Szurtos inasgyerek ül a villamoskocsi ütközőjén. A villamos csilingelve rohan a villanyfényes Belvároson. Most a keresztúthoz ér. A gyerekek leugrik, jobbra-balra lökdösődve rohan az átszállóhelyhez. Épp az ő kocsija jön, sietnie kell. Elérte. Ismét helyet foglal, most a másik kocsi ütközőjén, kényelmesen elhelyezkedik, s mint aki a legjobb, leginkább neki való helyen ül, elégedett képpel folytatja útját kifelé, a külváros felé. (Ingyen átszállóval utazik.)